

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Giurgiu (Rumunsko) dne 6. března 2012 — SC Volksbank România SA v. Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu

(Věc C-123/12)

(2012/C 151/33)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Giurgiu

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: SC Volksbank România SA

Odpůrce: Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu

Předběžné otázky

- 1) Může být čl. 4 odst. 2 směrnice Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že pojmy „hlavní předmět smlouvy“ a „cena“, na které toto ustanovení odkazuje, zahrnují aspekty, jež představují protislužbu, na kterou má finanční instituce právo na základě spotřebitelské úvěrové smlouvy, a sice roční procentní sazbu nákladů úvěrové smlouvy tvořenou zejména pevnou nebo variabilní úrokovou sazbou, bankovními poplatky a dalšími náklady zahrnutými a vymezenými ve smlouvě?
- 2) Může být čl. 4 odst. 2 směrnice Rady 93/13/EHS vykládán v tom smyslu, že umožňuje členskému státu, který provedl takový předpis do vnitrostátního práva, aby při výkonu soudní pravomoci postupoval tak, že bude zjišťovat nepřiměřenou povahu smluvních podmínek spočívajících v hlavním předmětu smlouvy a v přiměřenosti ceny?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Plovdiv (Bulharsko) dne 7. března 2012 — AES-3C Marica East 1 EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravlenie na izpalnenieto“ — Plovdiv

(Věc C-124/12)

(2012/C 151/34)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Plovdiv

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: AES-3C Marica East 1 EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravlenie na izpalnenieto“ — Plovdiv

Předběžné otázky

- 1) Je takové právní ustanovení, jako je ustanovení čl. 70 odst. 1 druhého bodu zákona o dani z přidané hodnoty, podle kterého se osobě povinné k dani nemá přiznat právo na odpočet daně z přidané hodnoty z přijatých dopravních služeb, pracovních oděvů a ochranných prostředků, jakož i z výdajů vynaložených na služební cesty, protože tyto zboží a služby byly fyzickým osobám, totiž zaměstnancům pracujícím ve prospěch osoby povinné k dani, poskytnuty bezplatně, v souladu s čl. 168 písm. a) a článkem 176 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾, pokud se vezmou v úvahu tyto skutečnosti:

- osoba povinná k dani se zaměstnanci neuzavřela pracovní smlouvy, nýbrž je používá na základě smlouvy o „poskytování pracovníků“ uzavřené s jinou osobou povinnou k dani, která je zaměstnavatelem pracovníků;
- přijaté dopravní služby jsou používány k dopravě zaměstnanců z jednotlivých sběrných míst na pracoviště a zpět a pro zaměstnance neexistuje žádná organizovaná veřejná doprava umožňující dostat se na pracoviště;
- poskytnutí pracovních oděvů a ochranných prostředků požaduje zákoník práce a zákon o ochraně zdraví a bezpečnosti na pracovišti;
- v souvislosti s dopravními službami, pracovním oděvem a ochrannými prostředky, jakož i výdaji na služební cesty by byl odpočet daně z přidané hodnoty nesporný, kdyby tyto zboží a služby poskytl zaměstnavatel pracovníků. V projednávaném případě však příslušná poskytnutí proběhla ze strany osoby povinné k dani, která sice není zaměstnavatelem, ale na základě smlouvy o poskytování pracovníků má z práce prospěch a nese s ní spojené náklady?

- 2) Poskytuje článek 176 směrnice 2006/116 členskému státu právo zavést při svém přistoupení k Evropské unii omezení týkající se výkonu práva na odpočet daně, jakým je omezení stanovené v čl. 70 odst. 1 druhém bodě zákona o dani z přidané hodnoty, a to, že „jsou zboží nebo služby určeny pro bezúplatná plnění“, pokud zákon, který byl platný do dne přistoupení, takové omezení výslovně nestanovil?